

เทศน์เช้า วันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๒

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

เราชาวพุทธ พุทธศาสนาสอนให้ฉลาด แล้วเราภูมิใจกันมากกว่าเราเป็นชาวพุทธ พุทธศาสนา ศาสนาแห่งปัญญา.. ศาสนาแห่งปัญญานะ ปัญญาปัญญาของใคร? ถ้าปัญญาของเราจะ เรามีพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ มีรัตนตรัยเป็นที่พึ่งอาศัย ถ้าไม่มีรัตนตรัยเป็นที่พึ่งอาศัยนะ เรานี้วุฒิภาวะของจิตมันต่ำต้อย พอมันต่ำต้อยนะ เห็นอะไรที่แปลกประหลาดก็ไปเชื่อถือศรัทธาไป พอเชื่อถือศรัทธาเรา ก็ตามเขาไป

เราไปเชื่อถือศรัทธา เราเห็นสิ่งที่พิสูจน์ไม่ได้ ทรงเจ้าเข้าผีมันเป็นเรื่องโบราณนะ ก่อนที่จะมีพุทธศาสนา ในโลกนี้ทั้งโลกเขาถือผีกันทั้งนั้นแหละ พอถือผี เห็นไหม คุณดูเวลากองทัพธรรมของหลวงปู่มั่น หลวงปู่เสาร์ เคลื่อนออกมาจากอุบลฯ ขึ้นมาทางขอนแก่น นี่กองทัพธรรมไป เพราะสมัยนั้นเขาถือผีกันหมดนะ ถือผีเพราะอะไร? เพราะสมัยโบราณทางอีสานนี่..

ไม่ต้องโบราณหรอก เมื่อ ๕๐-๖๐ ปี มันเป็นป่าหมดเลย ดงพญาไฟ ดงพญาเย็นนี้ ข้ามมาไม่ได้นะ ข้ามมาไม่ได้ ผ่านไปได้ทางรถไฟทางเดียว มันข้ามมาไม่ได้ เพราะพระผ่านมานี้มันจะมีไข้ป่า มันจะมีแบบว่าภูต ผี ปีศาจ ทำให้คนตายมาก

นี่สมัยก่อน เวลาพระป่าเราออกธุดงค์ไป เวลาเขาไปจัดที่กัน เขาไปอยู่ป่ากัน เขาโดนไข้ป่า ไปตัดต้นไม้ก็โดนทำนองอยู่ไม่ได้ไง ครูบาอาจารย์เราไปที่ไหน พอไปไหนนี่ พวกนี้เขากลับคุณธรรม เขากลับคุณงามความดี ผีก็เหมือนเรา ผีก็เป็นจิตวิญญาณ ผีก็ต้องมีที่พึ่ง ถ้าผีมีที่พึ่งนะ คุณธรรมของครูบาอาจารย์เรานี้ผีไม่กล้าแตะะ ผีมันออกห่างไป

นี่ไง ถ้าเราถึงพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ผีเราไม่ต้องไปกลัว ทีนี้เราเข้าไปไม่ถึงพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ แล้วพระองค์ทรงเจ้าเข้าผี พอพระองค์ทรงเจ้าเข้าผี เราเข้าไปเคารพศรัทธาแล้วเราคิดว่าเป็นชาวพุทธ สุดท้ายแล้วเราก็ไปเชื่อในเรื่องผีสาขเทวดา..

ในเรื่องศีลางเทวดานะ นี่เวลาผีดีเรียกว่าเทวดา ผีไม่ดีเรียกว่าผี เห็นไหม เวลาพวกเปรต พวกผี พวกเทวดา พวกเทพ พวกอินทร์ พวกพรหม

นี่มันเป็นเรื่องของโลกจิตวิญญาณนะ โลกของจิตวิญญาณ เห็นไหม จิตปฏิสนธิ จิต ปฏิสนธิจิตมันปฏิสนธิจิตในไข่ของมารดา ถึงเกิดมาเป็นมนุษย์ไง เราจะมีผีเรื้อน คือจิตของเรามีอยู่แล้ว จิตของเรา ใจของเราได้ทำความคุณงามความดีมา

ในพุทธศาสนานี้ใจเป็นใหญ่ ใจเป็นประธาน ถ้าใจเป็นใหญ่ ใจเป็นประธาน ใจของเรานี้เรานับถือศาสนาพุทธ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ถ้าเรานับถือพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เห็นไหม เราทำบุญกุศลนี้เราอุทิศส่วนกุศลให้เขาได้ เขามาขอส่วนแบ่งบุญกุศลจากเรา เวลาทำบุญกุศลนี้อุทิศส่วนกุศลให้เจ้ากรรมนายเวร สิ่งต่างๆ ที่เราทำ มาให้เจ้ากรรมนายเวร

การกระทำมีเจ้ากรรมนายเวร เราทำแต่สิ่งดี ทำแต่สิ่งที่ดีบาดหมางกันมา นี่อุทิศส่วนกุศลให้เขา นี่ถ้าถือพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ขึ้นมา สิ่งนี้เราเป็นชาวพุทธๆ ถ้าเราเป็นชาวพุทธ จิตใจของเราเข้าถึงพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เราจะมั่นคงมาก เราจะมีมั่นคงมากนะ ชีวิตของเราลุ่มๆ ดอนๆ ทั้งนั้นแหละ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านะ นี่พราหมณ์นิมนต์ไว้ ๓ เดือนแล้วไม่ได้ใส่บาตรเลยนะ เป็นถึงองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านะ นี่นิมนต์ไว้แล้วไม่ได้ใส่บาตร ไม่ได้ใส่บาตรจนพระโมคคัลลานะทนไม่ไหวจะบอกเลยว่าจะจับมือพระต่อๆ กันไป จะเหาะไปบิณฑบาตอีกทวีปหนึ่ง จะพลิกง้วนดินขึ้นมา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไม่อนุญาตทั้งนั้นเลย

เวลาออกพรรษาแล้วนี่ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกว่าพวกเธอชนะแล้วๆ ชนะตนเอง เห็นไหม แม้แต่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามีฤทธิ์เดชมหาศาลเลย แต่เวลาถึงคราวนี้ เป็นพระอรหันต์นะ เป็นศาสดานะ มันยังมีคราวลุ่มๆ ดอนๆ เห็นไหม คราวลุ่มๆ ดอนๆ นี้กรรมมันถึงภาวะ ถึงสภาวะที่กรรมนี้มาให้ผล

เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะปรินิพพาน ข้ามไปทางแม่น้ำนี้ บอกว่า

“อานนท์ เรากระหายเหลือเกิน เราอยากดื่มน้ำเหลือเกิน เรากระหายเหลือเกิน”

พระอานนท์จะไปตักน้ำนั้นน้ำนั้นขุ่น พระอานนท์ตักไม่ลงเลย เพราะอานนท์ เคารพองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาก อาราธนาว่า “ไปข้างหน้าเถิด ไปหาน้ำใสๆ แล้วจะตักน้ำใสๆ ให้องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้นั้น”

“อานนท์ เรากระหายเหลือเกิน ตักเถอะ”

เวลาตักขึ้นไปนี้ ด้วยฤทธิ์ด้วยเดชขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านะ น้ำนี้ ขุ่นหมดเลย แต่เวลาตักใสเฉพาะตรงที่จะตัก ใสเฉพาะจุดนั้นจุดเดียว เห็นไหม เอาบาตร ไปตักมาถวายองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แล้วนี่พระอานนท์บอกเลย

“สิ่งใดไม่เคยมีก็มีแล้ว สิ่งที่มีห้ศรรรยได้เกิดขึ้นแล้ว ทำไมถึงเป็นเหตุนี้?”

เพราะพระอานนท์ไปประสบ ประสบแล้วแต่ตัวเองไม่เข้าใจ มาถามองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกเลย

“นี่สิ่งนี้มันเป็นบุญกุศลขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า”

อำนาจวาสนาบารมีทำให้น้ำนั้นใส แต่สิ่งที่น้ำนั้นขุ่นเพราะอะไร? ขุ่นเพราะว่า เมื่อชาติหนึ่งเคยเป็นพ่อค้าโคต่าง นี้โคต่างเทียมเกวียนกันไป แล้วไปเป็นขบวน เห็นไหม แล้วขบวนหน้าก็ผ่านน้ำนั้นไป นี่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นพ่อค้าโค เหมือนกันตามหลังมา โคจะดื่มน้ำไ้ ด้วยความสงสาร ด้วยความคิดอย่างนี้ คิดว่า อยากจะให้โคได้กินน้ำใสๆ ก็ดึงไว้ไม่ให้โคกินน้ำนั้น ให้กินข้างหน้า นี่กรรมมันให้ผลนะ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามีโรคมักย์ในตัวเพราะอะไร? เพราะกรรมสิ่งนั้นมีมา

นี่ถ้าเราไม่มีพุทธศาสนา เราก็ไม่เข้าใจเรื่องของกรรม เรื่องของกรรม เรื่องของการกระทำมันให้ผล เห็นไหม ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว.. แล้วจิตใจของเราถ้าเรายึดมั่น เราเองชีวิตปัจจุบันเรามันก็ลุ่มๆ ดอนๆ เป็นเรื่องธรรมดา แต่เพราะเราลุ่มๆ ดอนๆ แล้วเราอยากจะทำให้มันคงๆ ก็ไปทรงเจ้าเข้าผีอยากจะทำให้มันมั่นคงๆ มันมีอะไรมันคงล่ะ? ชีวิตเรามันยังจะต้องตายไปข้างหน้าเลย

ชีวิตนี้มีการพลัดพรากเป็นที่สุดนะ ชีวิตเรามีการพลัดพรากเป็นที่สุด แต่เมื่อเราเกิดมาแล้ว เกิดมาทำคุณงามความดี เกิดมาในพุทธศาสนา พุทธศาสนาสอนให้ทำอะไร? พุทธศาสนาสอนให้เสียสละ เห็นไหม เสียสละทาน เสียสละนะ แม้แต่รถสวนทางกัน เราจอดแวะข้างทางให้เขาผ่านไป อันนั้นก็เป็นบุญนะ

การให้ทางกัน ในสมัยโบราณเวลาข้ามคลองมันจะเป็นสะพานเล็กๆ เห็นไหม เขาเรียกให้ทาง แล้ให้ทางก็เป็นบุญแล้ว ถ้าเราทุกคนจิตใจเป็นสาธารณะ ทุกคนจิตใจเป็นคนดี โลกนี้มันจะเดือดร้อนไหม? โลกนี้มันไม่เดือดร้อนนะ สิ่งที่ยังเดือดร้อนอยู่นี้ก็เพราะอะไร? ก็เพราะตัดหาความทะยานอยากมันบีบบี้ลิไฟ มันแก่งแย่งกัน แต่ถ้าเราเสียสละนะ.. นี่พูดถึงการเสียสละในหัวใจของเรา แต่หน้าที่การงานนี่คนโง่เป็นผู้นำไม่ได้หรอก

หน้าที่การงาน เห็นไหม เราเป็นผู้นำประเทศ เราไปเจรจาการค้ากับต่างประเทศ เราจะซื้อบ๊องๆ ไปคุยกับเขามันก็หมดประเทศนะสิ หน้าที่การงานเป็นหน้าที่อีกอย่างหนึ่งนะ แต่หัวใจของเราเนี่ยเราจะต้องรักษาหัวใจของเรา รักษาใจเราให้มันมั่นคง แต่ออกไปแล้วนี่ เห็นไหม ผู้ใหญ่ยื่นของให้เด็ก

จิตใจที่มันเป็นผู้ใหญ่ จิตใจที่มันมีหลักฐานมั่นคง เห็นเขาจิตใจเป็นเด็กๆ เขาไม่มีที่พึ่ง เขาเดือดเนื้อร้อนใจกันไปหมดเลย แล้วเราก็เป็นชาวพุทธ พอเห็นเขาเดือดเนื้อร้อนใจ เราก็จะเดือดเนื้อร้อนใจไปกับเขา เราเดือดเนื้อร้อนใจไปกับเขาไม่ได้ มันเป็นกรรมของเขา กรรมของสัตว์

พ่อแม่ปรารถนาให้ลูกเป็นคนดีหมดเลย เวลาพ่อแม่สอนลูกนี่ลูกมันต่อต้านหมดเลย แล้วพอลูกมันโตขึ้นมาเป็นพ่อแม่คน มันก็พูดเหมือนที่เราพูดกับมันนี่แหละ มันเป็นไปโดยวิริยะ โดยความปรารถนาดีของพ่อแม่ ความรักของพ่อแม่เป็นความรักที่สะอาดบริสุทธิ์มาก ความรักของพ่อแม่ แต่ลูกไม่เข้าใจ ไม่เข้าใจเพราะวัยของมัน เห็นไหม

จิตใจก็เหมือนกัน จิตใจของครูบาอาจารย์เรา เวลาภาวนามา เริ่มต้นจากจะตั้งหลัก ตั้งเกณฑ์มาในหัวใจนี้มันทำอย่างไรมา จิตใจมันจะมีจุดยืนขึ้นมาได้อย่างไร? คุณติเราไม่มีจุดยืนกันเลย ไม่มีจุดยืนกันเลย เห็นไหม แม้แต่พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เรายังไม่

เชื่อมั่น เวลาภาวนานี้พุทโธ พุทโธก็ไม่กล้าพูด พุทโธ พุทโธเข้าไปแล้วไม่เห็นมีอะไรเลย ไม่เห็นมีอะไรเลย

นี่ไม่เห็นมีอะไรแล้วจะเอาอะไรล่ะ? ก็เอาแต่อารมณ์ความรู้สึก เอาแต่สัญญาอารมณ์ สัญญาอารมณ์นี้ แล้วภูต ผี ปีศาจ มันก็ชักนำกันไปว่าอย่างนี้จะได้บุญ อย่างนี้จะสร้างโครงสร้างขึ้นมา จิตมันจะเป็นอย่างนั้น จะเป็นอย่างนั้น.. มันเป็นอาการของจิต มันเป็นธรรมชาติของจิตทั้งหมดเลย เห็นไหม เพราะจิตใจเราไม่มั่นคง เราไม่ซื่อตรง เราไม่ศรัทธาในพุทธศาสนาด้วยความมั่นคง ถ้าเราศรัทธาในพุทธศาสนาด้วยความมั่นคงนะ นี่หลวตาท่านพูด

“พุทโธสะท้อนสามโลกธาตุ”

พุทโธนี้ นึกพุทโธคำเดียวในหัวใจ มันสะท้อนสามโลกธาตุเลย สะท้อนสามโลกธาตุเพราะอะไร? เพราะเวลาปฏิสนธิจิต จิตเกิดในไหน? เราเกิดในพรหม เกิดในเทวดา เกิดในมนุษย์ เกิดในสัตว์เดรัจฉาน เราเกิดหมด จิตนี้เคยเกิดหมด เห็นไหม จิตนี้มันเคยเป็นไป พุทโธสะท้อนที่จิต จิตมันสะท้อนสามโลกธาตุ สามโลกธาตุเลยถ้าพุทโธ พุทโธ แต่เราไม่เห็นคุณค่า

เราไม่เห็นคุณค่านะ คุณลิตนที่เขาจะมาฐานะขึ้นมา เขาต้องเก็บหอมรอมริบ เขารู้จักถนอมรักษา เขารู้จักประหยัดมัธยัสถ์ของเขา เขาถึงมั่งมีศรีสุขขึ้นมาได้ เราสุรุษสุราย เราหามา ๕ ใช้ ๒๐ หามา ๕ ใช้ ๕๐๐ มันจะพอใช้ไหมล่ะ?

จิตใจก็เหมือนกัน พุทโธ พุทโธนี้ สติปัญญาของเรา เรายังรักษาของเราไว้ เรายังรักของเราไว้ พุทโธนี้เก็บหอมรอมริบ เห็นไหม สีเลนะ สุกะตัง ยันติ สีเลนะ โภคะสัมปะทา สีลทำให้ปกติสุข สีลทำให้เกิดโภคทรัพย์ เรารู้ว่าถ้าใครถือศีลถือธรรมนะจะถูกรางวัลที่หนึ่ง จะได้ลาภมหาศาลเลย แต่เราไม่คิดเลยนะว่าเราถือศีลนะ รายจ่ายของเรา คูสิถ้าในโลกนี้นะกินข้าวมือเดียวเหมือนพระนะ พวกโยมจะเหลือเงินเยอะมากเลย

นี่ถ้าพวกโยมกินข้าวมือเดียวเหมือนพระนั่นข้าว พระนั่นข้าวมือเดียว เงินจะเหลือเก็บมหาศาล เห็นไหม นี่ไง โภคะสัมปะทา ถ้าเรามีศีลนะเราไม่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย เรามีของเรานี้เงินทองมันเหลือเฟือ แต่เราไม่คิดอย่างนั้น

นี่ใจพุทโธก็เหมือนกัน พุทโธถ้าเรากำหนดที่จิตของเรา ถ้าจิตของเรามั่นคงขึ้นมา ฝึที่ไหนมันจะเข้ามายุ่ง ฝึเรื่อนมันมั่นคง ฝึป่าเข้ามาไม่ได้ เรื่องภูต ฝึ ปิศาจ มันมีโดยธรรมชาติของมัน ถ้าฝึไม่มีนะพวกเราไม่นั่งกันอยู่นี้ เราก็กู้ฝึตัวหนึ่ง ปฏิสนธิจิตมาเกิดเป็นเรา พอจิตนี้ออกจากร่างไปก็ฝึตัวหนึ่ง แต่ฝึดี ฝึชั่วล่ะ? ถ้าฝึดีก็เป็นเทพ เป็นเทวดา เป็นอินทร์ เป็นพรหม ฝึชั่วก็ตกนรกอเวจีไป

ไอ้ฝึตัวนี้ไม่มีใครมอง แต่ไปเคารพบูชาข้างนอก เราจะไปเคารพบูชาฝึสางเทวดา เราต้องเคารพเราก่อน เพราะเราก็ก็นเทวดา เห็นไหม เขาบอกว่าเคารพพระเจ้าๆ จิตเรานี้เป็นพระเจ้า จิตของเราเนี่ย ถ้าจิตของเราทำคุณงามความดีเราจะเกิดเป็นพระอินทร์ เราจะเกิดเป็นเทวดา เป็นอินทร์ เป็นพรหม

พระเจ้ายกอยู่กลางความรู้สึกหัวใจเรานี้แหละ เรานี้แหละเป็นพระอินทร์ เรานี้แหละเป็นทุกอย่าง เพราะพระอินทร์เขามีวาระของเขา นี่เทวดา อินทร์ พรหม เขาหมดอายุขัยเขาก็ต้องตายไป ไม่มีใครอยู่คงที่ โลกนี้ไม่มีใครอยู่คงที่ โลกนี้เป็นอนิจจังทั้งหมด โลกนี้เวียนว่ายตายเกิดทั้งหมด จะมั่งมีศรีสุข จะเป็นชนชั้นไหน จะอยู่บนพรหมชั้นไหน ก็แล้วแต่ ต้องเวียนว่ายตายเกิด แล้วเวียนว่ายตายเกิดแล้วไม่มีหรือ?

พุทธศาสนาสอนนะ วิชา ๓ ขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

“บุพเพนิวาสานุสติญาณ จุตูปปาตญาณ อาสวักขยญาณ”

นี่วิชา ๓ นะ บุพเพนิวาสานุสติญาณ ย้อนอดีตชาติไปตั้งแต่เป็นเจ้าชายสิทธัตถะ ตั้งแต่เป็นพระเวสสันดร ย้อนไปไม่มีต้น ไม่มีปลาย เห็นไหม ถ้ามันไม่มีที่สิ้นสุด จิตมันไม่สิ้นกิเลส มันก็เกิดต่อไปข้างหน้า นี่แล้วอาสวักขยญาณสิ้นกระบวนการของมัน

นี่ใจสิ่งนี้มีอยู่ จิตมีอยู่ มันเวียนว่ายตายเกิด แล้วในปัจจุบันนี้เราเกิดในภพกลาง ภพกลางคือภพของมนุษย์ ภพมนุษย์ นี่มนุษย์ทำดีก็ได้ ทำชั่วก็ได้ มนุษย์มีอิสรภาพ ถ้าเป็นเทวดานี้มันอัมฤตย์ของเขา เขาบุญของเขา เขาใช้อาหารของเขา เขากินวิญญาณาหารของเรานี้เห็นไหม ถ้าไม่ทำมาหากินเราก็ออดตาย เราต้องทำมาหากินเราถึงมีอาหารกิน

ถ้ามีอาหารกินขึ้นมา อาหารเอามา นี่ อาหารได้มาด้วยสัมมาทิฐิ อาหารได้มาด้วยความถูกต้อง อาหารได้มาด้วยความดีงาม อาหารที่ปลิ้นชิงเขามา มนุษย์ทำได้ทั้ง ๒ อย่าง ทำดีก็ได้ ทำชั่วก็ได้ แล้วเราจะมีสติสัมปชัญญะควบคุมเราไหม?

นี่ไง นี่ถ้าเราทำดีของเรา ทีนี้เราประพฤติปฏิบัติธรรมกัน เห็นไหม แล้วก็ถือญาติ พี่สาว ทุกคนนะพอเราไปยอมรับนับถือเขา มันก็มีการครอบงำกันในหัวใจ พอครอบงำในหัวใจมันก็เกิดความเศร้าหมอง เกิดความทุกข์ เกิดการทุกข์ร้อน เราต้องบูชาเขา คนถือผีนะ เห็นไหม ทางอีสานเมื่อก่อนเขาถือผีนี้ได้ไถ่มาตัวหนึ่ง ต้องแบ่งครึ่งหนึ่งไปบูชาผี เราได้ใช้ครึ่งเดียว

เหมือนกับปัจจุบันนี้ถ้าเราถือผีนะ เงินเดือนครึ่งหนึ่งก็ต้องให้ผี เราได้ใช้ครึ่งเดียว แล้วเราไปถือเขาทำไม? เงินเราก็หามาเอง สมบัติพัฒนาเราก็หามาเอง เราบูชาผี เรามีหลักของเรานะ มีพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์.. พระธรรม คำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ศาสนธรรมคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ถ้าเราเข้าถึงธรรมนะ นี่เราเข้าไม่ถึงธรรมกัน หัวใจเราเข้าไม่ถึงธรรมกัน เรามีแต่ความทุกข์ ความยาก ถ้าหัวใจเข้าถึงธรรมนะ

“ผู้ใดเห็นธรรม ผู้นั้นเห็นตถาคต”

นี่รสของสิ่งใด ชนระสของธรรมไม่มี ธรรมรสชนะทุกๆ อย่าง ธรรมรสชนะถึงรูป รส กลิ่น เสียง ที่จิตนี้มันต้องการ.. จิตนี้ต้องการอะไร? ในเรื่องของโลกนี้กามราคะต่างๆ เห็นไหม แต่ถ้าเราเข้าถึงแล้วนะ สิ่งนี้มันให้ผลแค่ปลายเข็ม มันให้โทษเท่ากับโลก

นี่ให้ความสุขเท่าปลายเข็ม เห็นไหม แต่ความทุกข์ที่แบกหามทุกข์ยากมาเท่ากับโลก แล้วถ้ามีสติ มีปัญญาจะไปยุ่งกับมันไหม? ถ้ามีสติปัญญา นี่ไอ้ความสุขเท่าปลายเข็ม ไอ้ความทุกข์เท่ากับโลกธาตุมันมีสติปัญญาไหม? ถ้ามีสติ มีปัญญา มันจะไม่ใช่ของมันนะ มันจะไม่ใช่เหยื่อ

นี่ไง ธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกว่า “อย่าให้จิตมันถือมงคล ตื่นข่าว มันต้องถือพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เป็นที่พึ่ง” เราเกิดมาเป็นชาวพุทธนะ นี่เราเสียสละกัน เห็นไหม เรามาทำบุญกุศลเพื่ออะไร? เพราะจิตใจของเรามันอยาก

เสียดสละ แต่กิเลสมันเสียดสละที่มันไม่พอใจไม่ได้ มันถึงต้องแสวงหาไง เราถึงต้องแสวงหาที่ทำบุญของเรา ครูบาอาจารย์ของเรา เห็นไหม

นี่ที่เวลาทำบุญกุศลกันเขาแสวงหาของเขานะ ของเรามีน้อย ทำสิ่งใดแล้วมันต้องให้ผลตอบแทนมา นี่ทำกุศลแล้วมันเสียดสละด้วยความชื่นหัวใจ แล้วหัวใจของเรามันมีความสุข มีความอบอุ่นของมัน ถ้าเป็นปกติขึ้นมา นี่สิ่งที่ฟังของเราเกิดขึ้นมา เห็นไหม

รัตนตรัยเป็นแก้วสารพัดนึก พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เป็นแก้วสารพัดนึก แต่เรานึกกันไม่เป็น เรานึกไม่ได้ แล้วเราก็ไปถืออมงคลตื่นข้าว ไปถือภูต ผี ปีศาจ แล้วถ้าใครไปถืออย่างนั้นนะ ไปหาอ้อนวอนขอเอา สุกต้ายแล้วมันเข้าตัว สุกต้ายแล้วนะจิตมันเศร้าหมอง จิตมันเศร้าหมอง มันกดถ่วง ซึมเศร้า ซึมแล้วทุกข์ เศร้าซึมมันไม่เหมือนเรา

นี่เราเสียดสละไปแล้วทุกข์ไหม? การแสวงหาทุกข์ไหม? ทุกข์ แต่ถ้าหัวใจมันรู้จริง เห็นไหม มันเบิกบาน.. ทุกข์! ทุกข์มันเป็นเรื่องธรรมดา คุณิเวลาคนเขาออกกำลังกายตอนเช้า ออกกำลังกายตอนเช้าออกทำไมนี่? วิ่งจนเหงื่อโชกเลย เหงื่อไหลไคลย้อยเลย แต่ผลของเขาคือร่างกายเขาแข็งแรง

นี่ก็เหมือนกัน ไอ้ทุกข์ ไอ้สุขในหัวใจ ถ้าจิตใจมันเข้าใจสังขารมนะ เรื่องนั้นเป็นเรื่องเล็กน้อย แล้วเราขยันหมั่นเพียรของเรา จิตใจจะเข้มแข็ง จิตใจมีจุดยืนของมัน ใครจะมาหลอกจิตดวงนี้ไม่ได้ นี่ดูกระแสโลกสิ เขาตกทองกัน เขาตื่นข่าวกัน เขาไหลไปตามกระแสหมดเลย

ถ้าเรามีจุดยืนของเรานะ ถ้าของเขาดีนี่เขาไม่เอามาให้เราหรอก ของดีเราต้องแสวงหาเอาเอง เห็นไหม ของใครดีเขาเก็บใส่ตู้เซฟไว้ เขาไม่เอามาให้เราหรอก.. ของเรานี่เราจะหาดีเราต้องแสวงหาของเราเอง อย่าเชื่อใคร พระพุทธเจ้าสอนกาลามสูตร ไม่ให้เชื่อใครเลย ให้เชื่อความจริง ให้เชื่อการพิสูจน์ ให้เชื่อจากการกระทำของเรา ให้สัจจะความจริงเกิดขึ้นมา

นี่พุทธศาสนา เราเป็นชาวพุทธนะ แล้วมองไปที่โลกชาวพุทธสิ มันสลดสังเวชนะ ชาวพุทธมันต้องมีจุดยืนของมัน ครูบาอาจารย์ของเรา เห็นไหม อยู่โคนไม้ก็มีมีความสุข สมัยก่อนมีกษัตริย์ออกบวชแล้วบรรลุเป็นพระอรหันต์นะ บอกว่า “สุขหนอ

สุขหนอ สุขหนอ” พระเขาสงสัยว่าพระองค์นี้สงสัยจะคิดถึงราชวัง ไปฟ้ององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอก

“เธอพูดอย่างนั้นจริงๆ หรือ?”

เรียกมานะ

“จริงๆ มันสุขจริงๆ เวลาเป็นกษัตริย์นะ นอนก็ไม่สะดวก นอนก็ไม่มีความสุข นอนก็สะดุ้งกลัวตลอดเวลา มันไว้ใจใครไม่ได้เลย แล้วพอมายู่โคนไม้ อยู่โคนไม้ไม่มีใครมาแย่งชิงโคนไม้เราหรอก”

ถ้าโคนไม้้นะ ถ้าจิตใจคนมีกิเลสมันก็ดิ้นรนใช่ไหม? แต่พอมันรักษาใจได้สงบแล้ว รักษาใจได้ดีแล้ว ชีวิตมันมีเท่านั้นแหละ! หากินหาอยู่ที่เท่านั้นแหละ มีอยู่เท่านั้น ชีวิตมีเท่านั้น ชีวิตเกิดมาก็รอวันตาย ถ้ามันตายแล้วมันจะไปไหน?

แต่ถ้ามันชำระหัวใจได้แล้วมันไม่มีอะไรตาย พอกิเลสตายแล้วมันไม่มีอะไรตายเลย จิตมันเปลี่ยนแปลงสภาพของมันแต่ไม่มีอะไรตาย พอกิเลสตายไม่มีแรงขับแล้ว ไม่มีอะไรตาย คงที่หมด นิพพานคือคงที่ วิมุตติสุขคงที่ในหัวใจ ไม่มีอะไรเกิด ไม่มีอะไรตาย แต่มันมีของมันอยู่

“นี่สุขหนอ สุขหนอ” เห็นไหม อยู่โคนไม้ยังมีความสุขได้ ถ้ามีความสุข เพราะใจนี้เข้าใจตัวเองแล้ว จบ.. นี่จบสิ้นกระบวนการทั้งหมด สิ่งที่เราแสวงหาที่นี่ หน้าที่การงานนั้นต้องมีนะ เพราะเราเกิดมาในสังคม เกิดมาเป็นญาติกันโดยธรรม มีปากมีท้องเหมือนกัน แต่หัวใจนี้ เราเกิดมาในพุทธศาสนา เห็นไหม เราพูดบ่อยนะว่าพุทธศาสนามีคุณค่ามาก แต่เราใช้กันไม่เป็น แล้วเราไม่รู้จักคุณค่าของมัน

เรามีพระเป็นฝรั่งเป็นเพื่อนมาก เขาบอกคนไทยนี้ เจ้าของศาสนาทางตะวันออก เหมือนนกบเฝ้ากอบัว ไม่รู้จักคุณค่าของมัน เขาแสวงหานะ เขาต้องมาจากทางยุโรปนะ เขามาวบชแล้ว วัฒนธรรมประเพณีก็ต่างกัน แต่เขาอยากได้อะไรดี เขาแสวงหาของเขา ให้อำนาจนี้เป็นเจ้าของกันแท้ๆ เลย แล้วเราไม่เห็นคุณค่าของมัน เห็นไหม แล้วก็ยังไปถือผีถือสาวอีก ทำให้จิตเศร้าหมองอีก ทำให้จิตทุกข์ยากอีก

นี่ของดีมีอยู่ โพลไปเอาอะไรก็ไม่รู้ แล้วบอกว่า เป็นชาวพุทธ มันเป็นพุทธที่
ทะเลเบียนบ้าน เราต้องเป็นพุทธที่หัวใจ เป็นพุทธที่ความตั้งใจ หัวใจให้มันตื้นขึ้นมา แล้ว
เราจะเป็นชาวพุทธแท้ๆ จะมีโอกาส มีวาสนาเกิดมาพบพุทธศาสนา เห็นใหม่

เราเกิดเป็นมนุษย์แล้วพบพุทธศาสนา ได้ทำบุญกุศลของเรา เพื่อชีวิตใจ เพื่อความ
เบิกบานของหัวใจ เพื่อให้หัวใจผ่อนคลาย เพื่อให้หัวใจเข้มแข็ง ให้อารมณ์เป็นเรื่องอย่างนี้
มันเป็นเรื่องธรรมดา ถ้าหัวใจเข้มแข็งนะ อยู่ที่ไหนก็อยู่ได้ แล้วมันเป็นความจริงขึ้นมา
“สุขแท้ๆ สุขที่ใจ” เอวัง